

Sygn. akt VI Gz 59/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Barbara Frankowska

SO Beata Hass-Kloc (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy upadłościowej z wniosku: A. K.

o ogłoszenie upadłości

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego, Sekcji Upadłościowej z dnia

21 stycznia 2016 r., sygn. akt V 1 GU 51/15 w przedmiocie niewłaściwości Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu

postanawia: odrzucić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 stycznia 2016 r., sygn. akt

V 1 GU 51/15 Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydział Gospodarczy, Sekcja Upadłościowa stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla miasta stołecznego Warszawy

w W. .

W pisemnych motywach podał, że wnioskodawca wskazał w wniosku swe miejsce zamieszkania jako S. przy ul. (...) oraz, że brak jest jakiegokolwiek majątku po jego stronie.

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy naprowadził, mając na uwadze treść art. 19 prawa upadłościowego i naprawczego, że analiza dokumentów załączonych do wniosku nie pozwala przyjąć, w/w miejsce to miejsce jego zamieszkania. Zdaniem Sądu Rejonowego podany w wniosku adres pokrywa się z adresem pełnomocnika wnioskodawcy. W ocenie Sądu I instancji dowody przedstawione przez wnioskodawcę wskazują, że miejscem zamieszkania wnioskodawcy jest W..

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy na zasadzie art. 35 w zw. z art. 19 ust.3 prawa upadłościowego i naprawczego w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.01.2016r oraz art. 200 kpc orzekł jak w sentencji postanowienia.

Powyższe orzeczenie zaskarżył w całości wnioskodawca wnosząc o jego uchylenie. Zarzucił mu obrazę przepisów prawa procesowego tj.:

- art. 130 kpc poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji nie wezwanie wnioskodawcy o uzupełnienie braku formalnego wniosku polegającego na nieprzytoczeniu w treści wniosku okoliczności uzasadniających właściwość sądu, do którego został złożony wniosek;

- obrazę przepisów prawa procesowego tj. art. 328 § 2 kpc w zw. z art. 361 kpc poprzez brak należytego i wyczerpującego wyjaśnienia podstawy faktycznej i prawnej orzeczenia;

- naruszenie art. 200 par 1 kpc poprzez przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego

w W. , pomimo ,że miejsce zamieszkania wnioskodawcy powyższego nie uzasadnia.

W pisemnych motywach złożonego środka zaskarżenia wyjaśnił ,że zbieżność adresów i jego pełnomocnika nie może uzasadniać niniejszego.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

Na wstępie należy podnieść ,że postępowanie upadłościowe składa się z dwóch zasadniczych etapów : postępowania o ogłoszenie upadłości i właściwego postępowania upadłościowego (podobnie SN w postanowieniu z dnia 11.03.1998r, III CKN 410/97 i z dnia 19.01.2006r, II CNP 38/05). O właściwości miejscowej sądu w pierwszej części tj. niniejszego postępowania rozstrzygają art. 18-19 ust 1-3 prawa upadłościowego i naprawczego. Przepis ten stanowi lex specialis w stosunku do przepisów Kodeksu Postępowania Cywilnego

o właściwości miejscowej sądu. Należy zaznaczyć ,że jest właściwość wyłączna.

Sąd Okręgowy w niniejszym składzie aprobuje pogląd ,że na postanowienie o przekazaniu sprawy do sądu właściwego na tym etapie postępowania nie służy zażalenie (podobnie : P .Zimmerman , Komentarz : Prawo upadłościowe, Prawo restrukturyzacyjne, Wyd. C. H. Beck, rok. 2016r oraz j. w. Komentarz : Prawo Upadłościowe i Naprawcze do art. 19, Wyd. C.H. Beck, rok 2014).

W związku z powyższym na podstawie art. 397 par 2 kpc w zw. z art. 370 kpc należało orzec jak w sentencji orzeczenia.